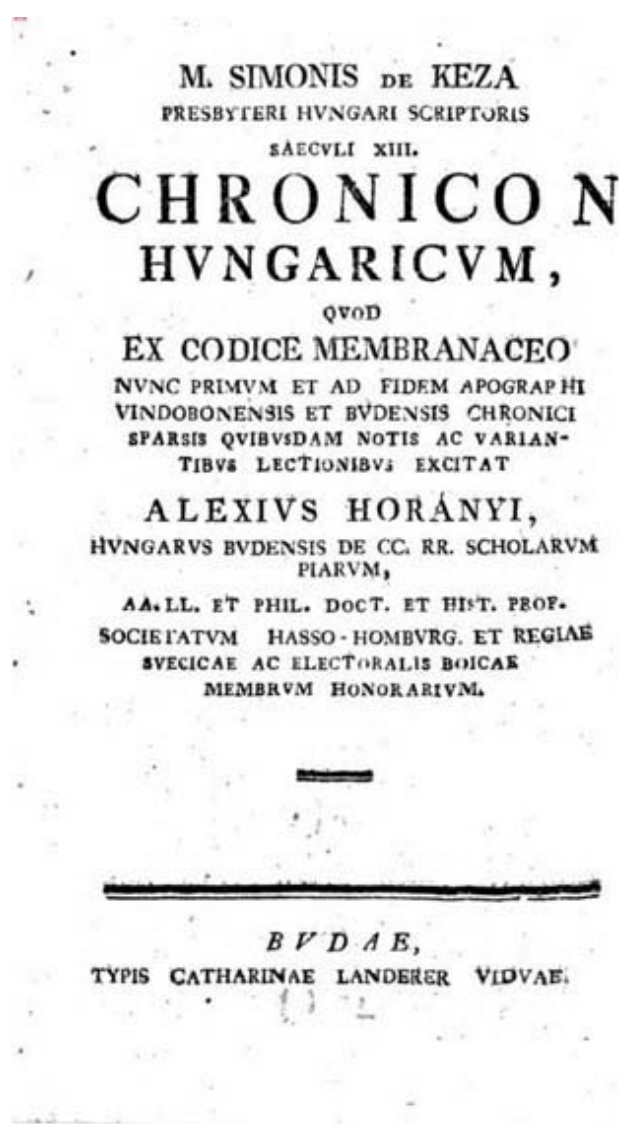

Creșterea *Limbii Românești*

-fondată în anul 2013, odată cu Legea
ZILEI NAȚIONALE A LIMBII ROMÂNE

Daniel ROXIN

Simon de Keza, unul dintre cei mai impotanți cronicari maghiari ai secolului al XIII-lea, activ la curtea regelui Ladislau al IV-lea. În lucrarea CRONICUM HUNGARICUM el spune următoarele:

& clamore, quid *Ethela* ageret, seu quali exercitationi deditus esset, mundi partes quatuor potuissent experiri.

C A P V T IV.

Incidentia. *Pannoniae, Pamfiliae, Macedoniae, Dalmatiae, & Frigiae* ciuitates, quae crebris spoliis & obsidionibus, per Hunos erant fatigatae, natali solo derelicto in Apuliam per mare Adriaticum de *Ethela*, licentia impetrata transferunt, *Blackis*, qui ipforum fuere Pastores & coloni, remanentibus sponte in Pannonia. Repausato autem Rege *Ethela Sicambriae* V annis defectum tertiae partis sui exercitus, quae remanserat *Katalaunis*, resarcire procurauit, curiaque solempni celebrata egressus est de *Pannonia*, per *Stiriam, Carinthiam, & Dalmatiam* pertransiens, apud Urbem *Salonam* mari *Adriatico*, & *Spaletum* se coniunxit, vbi ambas vrbes

Pannoniae, Pamfiliae, Macedoniae, Dalmatiae et Frigiae ciuitates, quae crebris spoliis et obsidionibus, per Hunos erant fatigatae, natali solo derelicto in Apuliam per mare Adriaticum de Ethela, licentia impetrata, transierunt, Blackis, qui ipsorum fuere Pastores et coloni, remanentibus sponte in Pannonia.

„Orașele din Pannonia, Pamfilia, Macedonia, Dalmația și Frigia care fuseseră pustiite prin jafurile și asediile Hunilor, părăsindu-și solul natal, trecură, cu îngăduința lui Attila în Apulia, pe Marea Adriatică, Blackii (vlahii), care fuseseră păstorii și colonii lor, rămânând de bună voie în Pannonia.”

NOTA 1: Cu alte cuvinte, în secolul V d. Chr., Panonia era ocupată de blachi (vlahi – strămoșii românilor), pe vremea aprigului Attila. E important de subliniat că în Cântecul Nibelungilor (celebra epopee germană), care face referire la vremea lui Attila, se vorbește despre ducele VLAH Ramunc, aflat în alaiul lui Attila, prezentat ca un personaj de seamă de la curtea sa. Neplăcută situație pentru extremiștii unguri să se afle că pe vremea lui Attila, Panonia era ocupată de valahi, pașnic, cu “binecuvântarea” lui Attila, aceștia fiindu-i aliați. Desigur, ei, geto-daco-valahii, au rămas exact în locul în care i-a și găsit Attila cu ocazia invaziei pe care a făcut-o în Europa, adică în Panonia și în jurul Carpaților.

Mai departe, cronicarul maghiar ne spune:

bus occurrerunt, inſimulque Pannonia
 conqueſtata, partem in ea ſunt adepti,
 non tamen in plano Pannoniae, ſed cum
 Blackis in montibus confinii ſortem ha-
 buerunt. Vnde *Blackis* commixti litte-
 ris ipſorum vti perhibentur. Iſti quippe
Zaculi in Graecia periſſe *Chabam* pu-
 tauerunt. Vnde vulgus adhuc loqui-
 tur in communi: *Tunc redire debeas,*
dicunt recedenti, quando Chaba de Graecia
reuertetur. Iſte igitur *Chaba* filius *Ethelae*
 eſt legitimus, ex filia Honorii Impera-
 toris Graecorum genitus, cui *Edemen*
 & *Ed* filii ſui ſunt vocati. *Edemen*
 autem, cum Hungari in Pannoniam ſe-
 cundario ſunt reuerſi, cum maxima fa-
 milia Patris ſui & Matris introiuit.
 Nam Mater eius de *Corosminis* orta
 erat. *Ed* vero in Scitia remanſit apud
 Patrem. Ex iſto enim *Chaba* genera-
 tio *Abae* eſt egreſſa. Cum igitur *Cha-
 ba* adiens in Scitiam nobilitate geni-
 tricis in communi ſe iactaret, Huno-
 rum nobilitas ipſum contempnebat, af-
 ſerentes eum non verum eſſe alumpnum
 Regni Scithiae, ſed quaſi Miſſitalium
 exterae nationis. Propter quod e
 Scitia, vxorem non accepit, ſed tra-
 duxit

Remanserant quoque de Hunis virorum tria millia ex praelio Crimildino erepti per fugae interfugium, qui timentes occidentis nationes in campo Chigle vsque Arpad permanserunt, qui se ibi non Hunos, sed Zaculos vocauerunt. Isti enim Zaculi Hunorum sunt residui, qui dum Hungaros in Pannoniam iterato cognouerunt remeasse, redeuntibus in Rutheniae finibus // occurrerunt, insimulque Pannonia conquestrata, partem in ea sunt adepti, non tamen in plano Pannoniae, sed cum Blackis in montibus confinii sortem habuerunt. Vnde Blackis commixti litteris ipsorum vti perhibentur.

„Mai rămăseseră dintre Huni trei mii de bărbați, care au scăpat cu fuga din războiul Crimildin și care, temându-se de popoarele din Apus, au rămas tot timpul în câmpia de la Chigla (**în Rusia de astăzi – n.m.**), până în vremea lui Arpad (secolul IX-X). Aceștia aici nu s-au chemat Huni, ci Zaculi (Secui). Căci acești Zaculi sunt rămășițe ale Hunilor (**alți cronicari maghiari ne spun că secuii nu sunt nici huni, nici unguri, dar lui Keza i-a plăcut această idee așa că nu o mai comentez – n.m.**) care, când au aflat că Ungurii se întorc din nou în Pannonia, le-au ieșit în cale, când se întorceau, în Ruthenia (**în Rusia de astăzi – n.m.**) și, după ce au cucerit împreună Pannonia, au dobândit o parte din aceasta, însă nu în câmpia Pannoniei, ci vecini cu Blackii (românii), au avut aceeași soartă în munți. De aceea, amestecându-se cu Blackii, se spune că se folosesc de literele lor.”

NOTA 2: Ohoho! Ce lovitură de măciucă dă Budapestei acest Simon de Keza! Haideți să analizăm citatul:

1. După ce europenii i-au desființat pe huni, nu a mai rămas picior din seminția lor în această zonă, ultimii rămași – în număr de 3.000 (fie ei secui sau nu) – s-au retras de teama armatelor Apusene în zona RUSIEI unde au și rămas până la venirea lui Arpad. După aceea, ungurii lui Arpad au venit în Panonia. Ei bine, cronicarul maghiar ne spune că au cucerit o parte din Panonia, **ÎN VECINĂTATEA VLAHILOR, ADICĂ A ROMÂNILOR**. Cu alte cuvinte, teoria spațiului gol în care au venit ungurii este o gogoriță care ține doar la ignoranți, cronicarul spunându-ne că Arpad **a luptat** pentru a se instala în Panonia și că, după instalare, **era vecin cu Vlahii**, vlahii ăia care rămăseseră în Panonia din timpul lui Attila.

2. Ca o completare necesară, subliniez că în secolele IX și X (adică în vremea venirii lui Arpad în Europa), pe teritoriul Transilvaniei îi aveam

voievozi pe **VLAHII Gelu** (a fost conducătorul unei formațiuni statale cu populație românească și slavă – în secolele IX și X – ce cuprindea bazinele Someșului Mic și Almașului, până la Poarta Meseșului. Lucrarea Gesta Hungarorum al lui Anonymus îl numește “*Gelou, un anume blac*”), **Glad** (a fost voievod al unei formațiuni statale medievale timpurii localizată pe teritoriul Banatului istoric – teritoriul dintre Tisa, Mureș, Dunăre și Carpați -, în prima jumătate a secolului al X-lea. Reședința principală a ducelui era Morisena – astăzi Cenad) și **Menumorut** (a fost menționat în cronica notarului Anonymus al regelui ungar Béla al III-lea ca fiind Duce al țării dintre Tisa (o parte din Ungaria de astăzi -n.m.), Mureș, și Munții Apuseni, locuită de români, slavi, avari, “cozari” (probabil o ramură a hazarilor), având ca reședință cetatea Biharea, pe timpul venirii ungarilor – anul 896). Așadar, deci și prin urmare...

3. În final, cronicarul ne mai spune că ungurii s-au amestecat cu vlahii în munți, având aceeași soartă... Adică vlahii erau aici, nu au venit de la sudul Dunării mai târziu...

4. Și cât de dureros poate fi pentru aroganța maghiară să se sublineze faptul că ungurii au luat literele (alfabetul) de la vlahi. Adică românii i-au învățat pe unguri să scrie și să citească. Neplăcut pentru Lazlo Tokes, dar dacă așa spune cronicarul lor, îl credem pentru că este evident că nu avea NICI MĂCAR UN SINGUR MOTIV să pună artificial în seama vlahilor astfel de lucruri. Dimpotrivă!

Vom reveni și cu alte documente maghiare care infirmă toate pretențiile mincinoase cu care extremiștii maghiari infectează lucrurile în România și în afara ei.

DISCLAIMER:

Toate părerile, punctele de vedere, afirmațiile, atitudinile și detaliile informative reprezintă angajarea fiecărui autor în parte. Portalul nostru nu își însușește responsabilitatea pentru conținutul articolelor publicate. Fiecare link și articol pe care îl prezentăm are propriul copyright © și răspundere personală pentru conținut.